

28.06.2014 - Sommertidens glæder og trængsler

Har du nogensinde spekuleret over, hvor mange helt vildt fantastiske ferier, du, din familie, dine venner, bekendte eller naboer altid er på?

Har du tal på, hvor mange postkort eller facebookopdateringer, du har sendt, modtaget, set, hørt om, lagt mærke til eller fået fortalt om, der fortæller og viser de yndigste, eksotiske, vildeste, mest fredelige eller særlige steder?

Opdateringer og billeder, der også mest indeholder tilpasse, glade, solbrune, smilende og ikke konfliktramte mennesker i skøn harmoni og forening med hinanden og med sig selv.

Hvor mange gange har du mon ikke siddet og fortalt om herlige, ypperlige ferier med de skønne oplevelser, udsigter, mad, pladser og steder, som dine tilhørere på ingen måde må snyde sig og andre for, hvis de skulle komme til netop det sted?

Har du mon også været lige ved, i det skjulte eller slet skjulte, at gabe kæberne af led og i smug skæve til uret, når bekendte og andre slet ikke synes at kunne blive færdige med at fortælle om sidste feries fortræffeligheder iklædt nydelse og udelt begejstring fra alle feriens deltagere?

For ikke at tale om de 783 billeder, du måske lige må vise andre med Pollemand i poolen, Pollemand på cyklen eller, her er vi på vej til stranden, her er det lige før, vi er klar til at bage snobrød, og se så lige det her, hvor Lars frier til intetanende Lisepiggen i ballongyngen.

Når jeg ser på mine egne ferie billeder gennem årene, ser jeg, og dem, jeg holdt ferie med, for det meste ud til at nyde ferien.

På de ferie billeder og opdateringer, jeg gennem tiden har hørt, set, eller selv sendt eller fortalt om, findes der ikke ret mange, der viser lange, kedelige regnvejrsdage i det sommerhus, der i brochuren så ganske fint ud til pengene, men som ved nærmere bekendtskab og syv nætter senere, viste sig at være ret meget mindre, end det så ud til og beliggende noget mere ensomt og skyggefuldt end antaget. Hvilket var medvirkende til, at en af de største forlystelser var at bekæmpe sommerfornøjede, sultne myg. Hvordan samme trange hus gav ekstra plads for utilfredshed blandt både børn og voksne, er der ingen billeder af.

Måske skal du også lede længe i dine fotoalbums for at finde beretninger fra de ferier, hvor vablerne på fødderne viste sig at betyde langt mere end udsigten fra bjerget, og hvor problemerne hjemmefra ligesom af sig selv havde sneget sig med i rygsækken og lod sig pakke ud sammen med resten af bagagen?

Og lige så længe efter de billeder, der ikke lader nogen i tvivl om, at: det her gør jeg ikke en gang til, og det er absolut sidste gang, jeg lader mig overtale til at stege på en strand, fiske ubrugelige aborrer fra en pram i en sø i Langtbortistan, for ikke at

tale om sammenbragt ferie med umulige, plagsomme børn eller med din familie, som, når alt kommer til alt, aldrig har brudt sig om mig?

Om det er den ene eller anden slags billeder, du viser fra din ferie, eller om det er den ene eller den anden historie, du vælger at fortælle, ved jeg ikke.

Jeg ved heller ikke, hvad jeg selv kommer til at udvælge fra denne sommerferie.

Og jeg tror, jeg ved, at ingen ferie nødvendigvis kun er enten det ene eller det andet.

For måske er ferien også et spejl af hverdagen. Hverdagen med både - undskyld udtrykket, jeg har ikke selv fundet på det - lort og lagkage.

Men jeg tror også, at de fleste af os har brug for ind i mellem at slippe tøjlernerne lidt og netop huske udsigten og de lune sommeraftener med is og fred, og ligesom for en stund glemme vablerne og skænderierne.

For hvis det udelukkende mest er vanskelighederne, vi vælger at huske, tror jeg, at alting måske bliver en lille smule sværere at holde ud. Ikke at vablerne og konflikterne ikke er der. For det er de jo somme tider.

Men at lade de små eller store, gode øjeblikke træde i forgrunden ind imellem. Det tænker jeg, kan være meget sundt at gøre og måske også øve sig i at gøre.

At få lov til at vise eller fortælle lidt, om ikke nødvendigvis i timevis og alle 783

billeder, til nogen, der godt vil lægge øje og øre til gør jo bare, at oplevelserne bliver lidt større og bedre. At høre andre fortælle om deres oplevelser, kan jo være lige så berigende, hvis vi tager os tid til at lytte lidt med.

Hvis nogen af os så også ind i mellem også tør fortælle om ferien med en enkelt lille vable og ti dage med teenagere i en hytte med stoppet lokum og svigtende netadgang, kunne det måske også være meget festligt og give andre mod til at gøre det samme. Hvem ved.

Nu kan det jo også være, at ingen viser dig noget fra nogen ferie, eller at du ikke selv har et eneste billede eller opdatering fra nogen som helst ferie at fortælle om. Men måske kan der findes både billeder og fortællinger, eller bare et lillebitte glimt fra din hverdag, som måske også kan mærkes som små lykkelige øjeblikke. Hvis du tager dig selv i at finde dem og samle på dem, vel at mærke.

Med og uden ferie.

Rigtig god sommer